

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Przemysław Kalinowski

na posiedzeniu

w sprawie **M. G.**

oskarżonego z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i inne

oraz **J. S.**

oskarżonego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne

w przedmiocie wniosku zawartego w postanowieniu

Sądu Rejonowego w B.

z dnia 30 września 2013 r., sygn. akt III .../11

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.

postanowił:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu

w C .

UZASADNIENIE

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy w B. podnosi, że pokrzywdzonym w niniejszej sprawie jest A. K. – mąż J. K., która pełni funkcję prokuratora Prokuratury Rejonowej B. Ponadto, pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w C. tamtejsza Komenda Powiatowa Policji prowadzi dochodzenie w sprawie przywłaszczenia dowodów rzeczowych na szkodę oskarżonego M. G. (por. pismo Komendy Powiatowej Policji w C. z 12 grudnia 2013 r.). Zdaniem Sądu Rejonowego w B. dowody te zostały „zagubione” w trakcie „przeprowadzki

Wydziału III Karnego Sądu Rejonowego w B. do nowej siedziby". Te okoliczności przemawiają według Sądu za przekazaniem niniejszej sprawy innemu sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., przemawia za przekazaniem sprawy, innemu niż miejscowo właściwy, sądowi równorzędnemu w zasadzie tylko wtedy, gdy zaistnieją okoliczności, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny.

Nie można, co do zasady, uznać, że sytuacja taka powstaje tylko z tego powodu, że pokrzywdzonym w procesie karnym jest np. osoba znana sędziom Sądu właściwego do rozpoznania sprawy wyłącznie z racji kontaktów o charakterze zawodowym. Powzięta przez Sąd Rejonowy w B., ale mająca w istocie charakter abstrakcyjny, obawa odnośnie pojawienia się w miejscowym środowisku wątpliwości w kwestii braku warunków do rozpoznania niniejszej sprawy w sposób obiektywny przez Sąd Rejonowy miejscowo właściwy, nie mieści się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości” stanowiącym, w rozumieniu art. 37 k.p.k., przesłankę do uwolnienia sądu właściwego miejscowo od obowiązku rozpoznania tej sprawy.

Jednak wyjątkowo, uwzględniając realia faktyczne zaistniałe w tej sprawie, gdyż niezależnie od tego, że pokrzywdzonym jest mąż osoby pełniącej funkcję prokuratora miejscowej Prokuratury, faktem jest prowadzenie aktualnie postępowania karnego, w którym status pokrzywdzonego ma jeden z oskarżonych, zaś przedmiotem tego postępowania jest ustalenie okoliczności zaginięcia dowodów rzeczowych zabezpieczonych do sprawy zawisłej przed Sądem Rejonowym w B., należało uznać, że zaistniały szczególne okoliczności, które rzeczywiście będą wzbudzały uzasadnione wątpliwości co do istnienia warunków do rozpoznania tej sprawy w sposób obiektywny.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.